ARCHIWUM UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Ulanowski Bolesław

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2024 r.

<table>
<tr><td>1. NR ARCHIWUM:
805</td><td colspan="2">2. NAZWA ARCHIWUM:
Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego</td></tr>
<tr><td colspan="3">3. NAZWA ZESPOŁU:
Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)</td></tr>
<tr><td>4. NR ZESPOŁU:
17</td><td colspan="2">5. SYGNATURA OBIEKTU:
WF II 504 – Ulanowski Bolesław</td></tr>
<tr><td colspan="2">6. LICZBA STRON/KART:
14</td><td>7. LICZBA SKANÓW:
14</td></tr>
<tr><td>8. DATA WYKONANIA:
2024</td><td>9. NAZWA PRACOWNI:
Archiwum UJ</td><td>10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH:
Anita Kwaśniak</td></tr>
<tr><td colspan="3">11. UWAGI:
-</td></tr>
</table>

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
c. k. Uniw. Jag.
W KRAKOWIE.

L. 570.

L. 601

1880/1

Do
Wielmożnego JW Pana
Dra Zakrzewskiego
Profesora Uniwersytetu Jagiell.
w Krakowie

/. W załączeniu pod /. przesyłam Szanownemu Panu Koledze rozprawę pro gradu p. Bolesława Ulanowskiego i upraszam Pana o jej ocenienie.

Głównym przedmiotem dwugodzinnego rygorozum p. Ulanowskiego jest historya powszechna.

W Krakowie dnia 6. lipca 1881.

M. Iskrzycki

L. 601. Dziek. 1880/1
praes. 8/7 1881.

Zwracając Wielmożnemu Panu Dziekanowi przesłaną mi rozprawę p. Ulanowskiego, mam zaszczyt upraszać, aby takowa dostała się do ocenienia p. Prof. Smolce, ponieważ dla innych zajęć nie byłbym w stanie w dosyć krótkim czasie wywiązać się z obowiązku referowania o niej.

d. 7 Lipca 1881 r.

Dr. Zakrzewski

Ocenienie

pracy pro gradu p. B. Ułanowskiego

p. t. Leszek czarny Księciem Krakowskim.

Z prawdziwą przyjemnością rozpatrywałem się w sumienny, staranny, źródłowy zasób wyczerpującej pracy p. Ułanowskiego, który też dał nią dostateczny dowód, że krytyka historyczna obcą mu nie jest. Oprócz przedstawienia samych rządów Leszka na księstwie Krakowskim podał p. Ułanowski kilka ekskursów, podnoszących wartość rozprawy. Naukowe zalety wspomniane każą też referentowi pominąć twardość stylu i niepoprawność często rażącą języka w przekonaniu, że p. Ułanowski postara się w dalszem swem działaniu naukowem o uchylenie tych wad bardzo w jego pisaniu wybitnych — a to w miarę, jak uczuje zarazem silniejszą potrzebę prawdziwej historycznej konstrukcyi.

Referent ~~[illegible]~~ przyjmuje pracę pro gradu z wielkiem dla niej uznaniem.

7. Lipca 1851. Dr. J. Szujski

6

L. 589 Dzkf. 1880/1.

praes. 5/7 1881.

Ocenienie rozprawy pro gradu
p. Bolesława Ulanowskiego p.t.
Leszek Czarny księciem krakowskim 1279–1288.

Pod względem konstrukcyi rozprawie niniejszej wiele można zarzucić. Autor dzieli swą pracę na trzy rozdziały: 1) Wstąpienie Leszka na tron książęcy w Krakowie 2) Stosunki zewnętrzne Leszka Czarnego i 3) Stosunki wewnętrzne Leszka Czarnego(!). Wygrupowanie przedmiotu według tego szablonowego podziału rozrywa nieraz rzeczy, w ścisłym związku będące i nie dozwala autorowi w wielu wypadkach wniknąć głębiej w istotę opisywanych wydarzeń. Nie dozwala mu również wznieść się do jakiegokolwiek subtelniejszego wyświetlania zmieniających się sytuacyj. Opowiadanie, polegające na mechanicznem zestawieniu faktów, wlecze się wskutek tego leniwo, bez uwydatnienia punktów zwrotnych, bez perspektywy historycznej. Tak też i sąd ogólny o działalności Leszka Czarnego na tronie krakowskim wypaść musiał blado i bezbarwnie, czytelnik sam go musi sobie wytworzyć po rozważeniu faktów, zestawionych przez autora. Opowiadaniu zatem brak wreszcie tła historycznego, w którem by znać było odbicie epoki, jej właściwych stosunków i dążności. Wogóle jest to rzeczą widoczną, że autor nie posiada daru konstrukcyi historycznej, prócz tego jednak cechuje tę rozprawę wielkie zaniedbanie formy, świadczące o pośpiechu w redakcyi; styl bardzo zaniedbany, język niepoprawny.

Mimo to wszystko rozprawa p. Ulanowskiego posiada niepospolite zalety; pod względem krytycznym mianowicie i badawczym zasługuje na wszelkie uznanie. Nie znać tu zgoła tego niedbałego pośpiechu, któryśmy wytknęli w konstrukcyi, gruntowność i sumienność autora w badaniu wytrzyma tu najsurowszą krytykę. Źródła wszystkie, zarówno historyograficzne, jak i obfity materyał dyplomatyczny, zna autor tak wyczerpująco, iż mu niepodobna wytknąć, żeby jakiekolwiek świadectwo źródłowe pominął. Praca badawcza autora opiera się na dokładnem ocenieniu wewnętrznej wartości źródeł, względnej

ich wartości. Każdej wątpliwości krytycznej, jaka się w przedmiocie nasuwa, poświęca autor obszerne uwagi; krytyka jest rozważna, trzeźwa, obfita w pomysły, do rozwiązania wątpliwości posłużyć mogące. Jakoż pod względem ustalenia faktów i krytycznego opracowania materyału powitać należy pracę p. Ulanowskiego jako prawdziwie cenny przyczynek do dziejów polskich w drugiej połowie XIII stólecia. Kronika wołyńsko-halicka, po raz pierwszy użyta tutaj do tego przedmiotu z ścisłem zastosowaniem prawideł metody krytycznej, wydała obfity plon w pracy p. Ulanowskiego, nieobojętny dla wyjaśnienia dziejów polskich w tym okresie. Należyte jednak krytyczne korzystanie z tej kroniki należało do najtrudniejszych w rozprawie zadań; autor wywiązał się z niego zupełnie szczęśliwie, o czem świadczy przedewszystkiem „Dodatek IV: o związku chronologicznym pomiędzy opowiadaniem kroniki wołyńskiej a wzmiankami w rocznikach polskich." Równą ścisłością w badaniu krytycznem odznaczają się inne dodatki (ekskursy): Kilka słów o drugiej żonie Kazimierza kujawsko-łęczyckiego, o datowaniu przywileju Bolesława Mazowieckiego dla opata jezowskiego wydanego, Przyczynek do dziejów Sasa z Brzemankowa; w tych dodatkach i obfitych przytem nieraz adnotacyach krytycznych przy tekście tkwi główna wartość i zaleta rozprawy.

Słowem kandydat daje w niniejszej rozprawie dowód niewątpliwy i wymowny, że do samodzielnej badawczej pracy historycznej najzupełniej jest przygotowany, znając gruntownie zasady krytyki historycznej i godną uznania mając wprawę w jej należytem zastosowaniu. Wnoszę zatem, aby go przypuścić do egzaminów ścisłych w celu osiągnięcia stopnia doktora filozofii.

W Krakowie d. 14 Lipca 1881.

S. Smolka

L. 617 Dzw. 1880/1.

praes. 14/7 1881.

L. 675
1881

Wydział filozoficzny
c.k. Uniw. Jagiell.
w Krakowie.

L. 675.

Protokół

spisany z powodu I egzaminu ścisłego (z filozofii), któremu poddał się p. Bolesław Ulanowski w celu uzyskania doktoratu filozofii, w dniu 30. lipca 1881 r. od godziny 11–12 ej. m. 15 ej.

Prof. Karliński rozpoczął egzamin i pytał przez min. 35

Następnie pytał prof. Straszewski przez min. 45.

Po egzaminie i odbytej naradzie orzeczono, że egzamin wypadł znakomicie.

D. j. w.

M. Wkrzycki
t. cz. Dziekan Wydz. fil.

Dr Karliński

M. Straszewski

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie.

№ 191

Protokół

2go examinu ścisłego (z historyi i filologii) odbytego z p. Bolesławem Ulanowskim w dniu 7 Stycznia 1882 r. o godzinie 9½ przed południem

Prof. Smolka pyta przez
minut 45.
Prof. Zakrzewski pyta
przez minut 45
Prof. Iskrycki examinuje
przez minut 30
Rezultat znakomity

D. j. w.

St. Zakrzewski
M. Iskrycki
S. Smolka